

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

06 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Toma Nadejda,
Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

Judecând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Plîngău Alexandru*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2022, în cauza penală de învinuire a lui
Godoroja Ion XXXXX,

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 30.01.2020 - 07.02.2020;
instanța de apel: 03.03.2020-10.06.2020;
instanța de recurs: 25.08.2020 – 17.11.2020;
instanța de apel: 20.09.2021-23.02.2022;
instanța de recurs: 06.05.2022 – 06.12.2022.

Asupra motivelor recursului, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 07 februarie 2020, *Godoroja Ion* a fost recunoscut vinovat în baza art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal și condamnat în baza acestei Legi cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen - **1** an și **5** luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin sentință, s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată, stabilită prin sentința Judecătoriei Orhei din 30.09.2019, stabilindu-i pedeapsa definitivă - **1** an și **6** luni închisoare, fără amendă, cu executare pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, termenul de pedeapsă stabilit a fost redus cu **54** zile, pentru perioada aflării în stare de arest preventiv în Penitenciarul nr.13, începând cu 11.01.2020 până la

07.02.2020 (27 zile).

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

1.2. Prin aceeași sentință instanța s-a pronunțat și în privința lui Efimov Bogdan, însă în privința acestuia hotărârile instanțelor inferioare nu au fost contestate.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că:

Godoroja Ion la 09 ianuarie 2020, prin coautorat, în urma înțelegerii prealabile cu Efimov Bogdan, repartizând din timp rolurile între ei, în jurul orei 19.20, aflându-se pe strada Vasile Lupu, din or. Orhei, intenționat, din interes de profit, observând-o pe Ursachi Tatiana, care se deplasa pe strada și care ținea în mână o geantă, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, au urmărit-o până pe str. Orheiul Vechi, or. Orhei, și deplasându-se cu pas grăbit pe lângă ultima, Efimov Bogdan i-a sustras în mod deschis geanta pe care o ținea în mână, în care se afla un telefon mobil de model „Samsung G3”, cu carcasă de culoare albă, în valoare de 2500 lei, un telefon mobil de model „Samsung G5”, cu carcasă de culoare neagră, în care se afla cartela SIM:0XXXXX în valoare de 3000 lei, mijloace bănești în sumă de 24 800 lei, un portmoneu în care se afla valută străină - 200 dolari SUA, echivalentul a 3446 lei și 100 Euro, echivalentul a 1917 lei. În acest timp, Godoroja Ion se afla în preajma locului comiterii sustragerii deschise, cu scopul de a-l preveni pe Efimov Bogdan despre apariția oricărui obstacol.

După deposedarea victimei de bunurile nominalizate, le-au împărțit între ei, și folosindu-se de acestea după bunul plac, au cauzat părții vătămate Ursachi Tatiana, o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 35 663 lei.

Acțiunile inculpatului *Godoroja Ion*, au fost încadrate juridic în baza art. 187 alin. (2), lit. b) și f) Cod penal, conform semnelor calificative – *”sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

2.1. Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vinovăția și probele administrate în cadrul urmăririi penale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Astfel, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 187 alin. (2), lit. b) și f) Cod penal, care cuprinde în totalitate faptele săvârșite de acesta, inclusiv potrivit agravantelor - faptă săvârșită de două persoane și cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, prima instanță a reținut că, inculpatul a comis infracțiunea la vârsta de 18 ani, sancțiunea art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal, prevede pedepse cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale, și în conformitate cu art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei a fost redus cu o treime.

Conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire

penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Astfel, prima instanță a stabilit noile limite ale pedepsei cu închisoare, prin aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, reducerea maximului pedepsei cu o treime, ce constituie de la **3 luni** până la 4 ani și 8 luni.

În condițiile aplicării prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în coroborare cu art. 70 alin. (3¹) Cod penal, prin reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă minime și maxime sub formă de închisoare, noile limite sunt de la **3 luni** până la 3 ani 1 lună și 10 zile.

Totodată, prima instanță a stabilit în privința inculpatului circumstanțe atenuante - *căința sinceră, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, comiterea infracțiunii la vârsta de 18 ani, și circumstanțe agravante - caracteristica negativă, săvârșirea infracțiunii de către persoana care anterior a fost judecată pentru infracțiuni similare, comiterea faptei în stare de ebrietate și prin orice formă de participare.*

Prima instanță a constatat că, prin sentința Judecătoriei Orhei din 30.09.2019, inculpatul XXXXX, iar potrivit certificatului eliberat de Biroul de probațiune Orhei, până la momentul pronunțării sentinței date nu a executat pedeapsa respectivă.

Astfel, în conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal, care prevede că dacă, „după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară”.

Fiind spre cumulare două pedepse de diferite categorii, în conformitate cu prevederile art. 87 alin. (1) Cod penal, care prevede că, „la cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui cumul de sentințe, unei zile de închisoare îi corespund 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității”, XXXX ore muncă neremunerată în folosul comunității în mărime, stabilită prin sentința din 30.09.2019, a fost înlocuită cu XXXXX.

Astfel, conform art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de **1 an și 6 luni** închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, reieșind din faptul că inculpatul se caracterizează negativ, și este predispus la comiterea infracțiunilor, fiind acuzat de comiterea unei infracțiuni grave, contra patrimoniului, s-a constatat inoportună aplicarea prevederilor art. 90 sau 90¹ Cod penal, sub aspectul suspendării sau suspendării parțiale a executării pedepsei cu închisoare.

De asemenea, instanța a statuat că, conform art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din CEDO, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

În acest sens, apărarea a solicitat constatarea faptului că prevenitul Godoroja I. a fost deținut în condiții contrare prevederilor art. 3 din CEDO în Penitenciarul nr.17 Rezina, cu reducerea pedepsei aplicate în privința lui

și calculată o zi de arest preventiv ca două zile de închisoare, începând cu arestarea din 14.01.2020 și până la pronunțarea sentinței.

Reprezentantul Penitenciarului nr. 17 Rezina, Portarescu I. a solicitat respingerea cererii, deoarece potrivit raportului prezentat de administrația instituției penitenciare, inculpatul se deține în Penitenciarul nr. 17 Rezina de la 17.01.2020 4 până în prezent, și anume la 17.01.2020 – s-a deținut în celula 86, unde suprafața totală este de 34,80 m² , suprafața locuibilă – 31,74 m² , preconizate 7 locuri a câte 4 m², și de la 17.01.2020 până în prezent, în celula nr. 66, unde suprafața totală este de 39,00 m² , suprafața locuibilă – 37,37 m² , preconizate 9 locuri a câte 4 m² .

În perioada vizată, Penitenciarul nr. 17-Rezina nu ducea o evidență zilnică referitoare la numărul deținuților din fiecare celulă, precum și numărul paturilor din acestea.

Condițiile de detenție pentru deținutul Godoroja I. au corespuns minimului necesar conform condițiilor izolatorului de urmărire penală. Deținutul Godoroja I. n-a fost marginalizat sub nici un aspect inuman și/sau degradant pe timpul deținerii în Penitenciarul nr. 17-Rezina, fiindu-i acordat acestuia minimul de condiții a executării detenției. Însă, administrația Penitenciarul nr. 17 Rezina a prezentat o informație generală cu privire la condițiile de detenție ale inculpatului, iar sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de condamnat sau prevenit și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare, împrejurări în care se atestă că dificultățile cu care s-a confruntat inculpatul pe parcursul detenției sale în Penitenciarul nr.17, începând din 11.01.2020 până în prezent, adică 27 zile, au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar art. 3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat.

Astfel, pentru aflarea în condiții precare de detenție în Penitenciarul nr. 17 Rezina, în calitate de prevenit pe o perioadă de **27** zile, inculpatului urmează a-i fi redusă pedeapsa cu două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, adică cu **54** de zile, în temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Procurorul în Procuratura Orhei, *Burlacu Victoria*, prin care a solicitat casarea sentinței în partea individualizării pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Godoroja Ion să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b) și f) Codul penal, cu stabilirea pedepsei prin aplicarea art. 70 alin. (3)¹ Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 1 lună, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, și cumulare parțială de pedepse, să-i fie adăugat parțial, la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 30.09.2019 (XXXXX), calculată în condițiile art. 87 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea definitivă a pedepsei, sub formă de închisoare

pe un termen de 3 ani și 2 luni, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului declarat, partea acuzării a invocat că, instanța de fond nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal, și anume, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

Or, inculpatul a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni grave, care se pedepsește cu închisoare de la 5 la 7 ani, se caracterizează negativ, nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune, anterior a fost în conflict cu legea penală, prin sentința Judecătorei Orhei din 11.07.2019 fiind încetat procesul penal de învinuirea lui în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, în legătură cu retragerea plângerii prealabile, iar prin sentința Judecătorei Orhei, din 30.09.2019 a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, XXXXX neremunerată în folosul comunității.

Mai mult, fapta comisă de inculpat prezintă pericol sporit pentru societate, având în vedere frecvența ridicată a infracțiunilor similare care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, iar pentru a fi atins scopul legii penale urmează a se interveni mai prompt, cu aplicarea unor pedepse echitabile, pentru ca inculpatul, precum și alte persoane, să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de infracțiuni.

Totodată, inculpatul este învinuit de comiterea intenționată a unei infracțiuni grave, prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, ca jaful, încălcare care a cauzat daune în proporții considerabile părții vătămate.

3.2 Avocatul *Șteliman Serghei* în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, de 4 luni închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 sau 90¹ Cod penal, cu constatarea faptului detenției inculpatului în condiții contrare cerințelor art. 3 al CEDO și după 07.02.2020, până la data pronunțării deciziei instanței de apel, reducându-i termenul pedepsei.

În argumentarea apelului declarat partea apărării a invocat că, instanța de fond nu a reținut în calitate de circumstanță atenuantă faptul că inculpatul a colaborat activ cu organul de urmărire penală și a contribuit la descoperirea unei infracțiuni comise în grup, iar recunoașterea vinei la faza de urmărire penală a rămas fără apreciere juridică.

La fel, instanța de fond a omis că inculpatul a fost condamnat anterior pentru săvârșirea infracțiunilor când era minor și nu urmau a fi luate în considerație la stabilirea pedepsei.

În același timp, art. 79 Cod penal prevede că faptul comiterii infracțiunii de către o persoană ce a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins

vârsta de 21 ani este o circumstanță excepțională, însă instanța de fond nu a considerat această circumstanță drept una excepțională, ci doar ca una atenuantă. Pe lângă aceasta, instanța de apel urmează să soluționeze chestiunea privind reducerea pedepsei inculpatului în legătură cu încălcarea dreptului la detenție în condiții garantate de art. 3 din CEDO.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2020, a fost respins apelul avocatului, ca nefondat.

A fost admis apelul procurorului, casată sentința parțial și pronunțată o nouă hotărâre după cum urmează.

Godoroja Ion a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal, și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa de **3 ani și 1 lună** închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, cumularea parțială la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința Judecătorei Orhei din 30.09.2019, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de **3 ani și 2 luni** închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90¹ alin. (1) Cod penal, prima perioadă de **1 an și 7 luni** închisoare urmând a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de **1 an și 7 luni**, a se suspenda condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

S-a dispus încasarea de la *Godoroja Ion* în beneficiul părții vătămate *Ursachi Tatiana*, prejudiciul material în sumă de **9971** lei.

Termenul de executare a pedepsei cu închisoare pentru inculpatul *Godoroja Ion* de calculat din data pronunțării prezentei decizii, cu includerea în termenul de pedeapsă, perioada aflării în stare de reținere și arest preventiv de la 11.01.2020 până la 07.02.2020 și perioada executată a pedepsei cu închisoarea de la 07.02.2020 până în data pronunțării deciziei.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că la individualizarea pedepsei, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal.

Astfel, sancțiunea art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de la 5 la 7 ani cu sau fără amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale.

Potrivit art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime.

Respectiv, maximul pedepsei de 7 ani prevăzut la art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal se va reduce cu o treime și va constitui **4 ani și 8 luni**.

Conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Deoarece, inculpatul a acceptat examinarea cauzei în procedura prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, el beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal.

Astfel, *limita maximă* va constitui **3 ani și 1 lună** închisoare, iar limita minimă va coborî până la **3 luni** închisoare

Totodată, a constatat că, inculpatul a săvârșit infracțiunea având antecedente penale nestinse pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, și în privința acestuia s-a reținut circumstanța agravantă prevăzută la art. 77 alin. (1), lit. a) Cod penal - *săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.*

În același timp, a reținut că prima instanță eronat a constatat în sarcina inculpatului circumstanța agravantă - „*caracteristica negativă, săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participare și săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.*”

A motivat că, *caracteristica negativă* nu se regăsește în prevederile art. 77 Cod penal ca circumstanță agravantă, iar alin. (2) prescrie că dacă o circumstanță este prevăzută în calitate de *semn calificativ* respectiv, ea nu poate fi concomitent considerată ca *circumstanță agravantă*.

Inculpatul a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal, fiindu-i încredințat și semnul calificativ comiterea infracțiunii de *două sau mai multe persoane, împrejurări în care prima instanță nu era în drept să considere comiterea infracțiunii în participare* ca o *circumstanță agravantă*, aceasta constituind elementul calificativ al infracțiunii încredințate.

Totodată a constatat că, prin rechizitoriu, inculpatului nu i s-a încredințat ca *circumstanță agravantă comiterea infracțiunii în stare de ebrietate*, astfel, reținerea acestui fapt ca circumstanță agravantă constituie o depășire de către instanță a limitelor acuzării.

De către instanța de apel a făcut trimitere la art. 78 alin. (4) Cod penal, care prevede că, „*în caz de concurs al circumstanțelor agravante și celor atenuante, coborârea pedepsei până la minimul sau ridicarea ei până la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie*”.

Astfel, la stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont că inculpatul a comis o *infracțiune gravă, anterior a fost atras la răspundere penală* și nu și-a făcut concluziile de rigoare că, la 15.01.2018, a fost condamnat în baza art. art. 287 alin. (2), lit. b), și 90 Cod penal la - 1 an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an. Iar prin sentința Judecătorei Orhei din 11.06.2019, procesul penal în baza art. 186 alin. (2), lit. b), c) Cod penal, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților. Prin sentința Judecătorei Orhei din 30.09.2019, a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2), lit. b), c) Cod penal, la - 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, că se *caracterizează negativ*, are un comportament neadecvat în societate, a fost încasat prejudiciul material în mărime de 6000 lei și până la moment nu a

întreprins nimic pentru a-l recupera cel puțin parțial, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse de 3 ani și 1 lună închisoare.

Totodată, instanța de apel a remarcat că, este irelevantă afirmația apărării că prima instanță a omis să aplice în privința inculpatului prevederile art. 79 Cod penal, or, acesta a beneficiat de reducerea pedepsei cu închisoare până sub limita minimă prevăzută la art. 187 alin.(2), lit. b), f) Codul penal, astfel că aplicarea art. 79 Cod penal, la caz nu mai este necesară.

Respectiv, faptul că inculpatul a recunoscut în aceste circumstanțe vina și a acceptat probele administrate de organul de urmărire penale a fost apreciat de prima instanță la momentul acceptării cererii de examinare a cauzei în procedură simplificată și reducerea pedepsei în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2020, a fost contestată cu recurs ordinar de către avocatul *Șteliman Serghei* în numele inculpatului, prin care a solicitat, casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa de 4 luni închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, și reducerea termenului pedepsei pe motivul detenției în condiții contrare art. 3 din CEDO, în perioada 11.02.2020 – 10.06.2020, cu eliberarea acestuia din detenție în legătură cu executarea integrală a pedepsei, iar acțiunea civilă să fie restituită fără examinare.

5.1. În motivarea recursului ordinar declarat, recurentul a invocat că, instanța de apel corect a reținut că caracteristica negativă nu constituie circumstanță agravantă, iar comiterea infracțiunii prin participație de două sau mai multe persoane, fiind un element calificativ al infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2), lit. b) Cod penal, nu poate fi apreciat concomitent și ca circumstanță agravantă. Excluzând aceste două circumstanțe agravante, instanța de apel i-a aplicat inculpatului o pedeapsă mai gravă.

Instanțele inferioare au omis că, la momentul comiterii infracțiunii, inculpatul avea executat integral pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a pedepsei, pedeapsa stabilită prin sentința din 15.01.2018, fiind expirată, iar inculpatul nu are antecedente penale pentru această infracțiune, și nu constituie circumstanță agravantă, în măsură să influențeze pedeapsa.

A mai învederat că, infracțiunile pentru care inculpatul a fost anterior condamnat au fost comise în perioada minoratului și nu puteau fi luate în considerație la stabilirea pedepsei.

A mai susținut că, la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont de rolul fiecărui inculpat la comiterea infracțiunii, individualizând pedeapsa contrar prevederilor art. 75 Cod penal, iar instanța de apel nu s-a expus asupra acestui argument invocat în cererea de apel.

Instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, deși conform art. 65 alin. (2), (3) Cod de procedură penală, învinuitul în privința căruia cauza a fost expediată în judecată se

numește inculpat, iar persoana în privința căreia sentința a devenit definitivă se numește condamnat, dacă sentința este de condamnare.

Totodată, instanța de apel ilegal a casat sentința instanței de fond în latura civilă și a admis acțiunea civilă a părții vătămate, lipsind un apel în acest sens.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 noiembrie 2020, a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În argumentarea deciziei adoptate, instanța de recurs, a conchis că, instanțele de fond nu au judecat cauza penală în condițiile Legii, admitând în acest sens erori de drept.

Astfel, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței (pct. 1., 2. din decizie), prima instanță nu și-a argumentat în drept concluzia că, noua limită minimă a pedepsei care urmează a fi aplicată inculpatului este cea de **3** luni închisoare, în consecință viciind și soluția privind aplicarea pedepsei în baza art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal de **1** an și **5** luni închisoare, cât și în temeiul art. 85 Cod penal de **1** an și **6** luni închisoare.

Totodată, art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal prevede pedeapsa închisorii de la **5** la **7** ani. Reducerea consecutivă a limitei pedepsei maxime cu 1/3, inițial în temeiul art. 70 alin. (3¹), apoi în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, denotă că minimul și maximul pedepsei noi constituie **3** ani și **1** lună închisoare. Or, acest termen deja este sub limita minimă prevăzută de sancțiunea respectivă, adică de **5** ani închisoare.

La fel, a omis că, *circumstanțele agravante comiterea faptei în stare de ebrietate și prin orice formă de participare*, nu au fost stabilite și imputate inculpatului prin rechizitoriu, ultima fiind contrară și prevederilor art. 77 alin. (2) Cod penal. Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, fiind aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

De asemenea, instanța de recurs a constatat că și instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (pct. 4. din decizie).

Prin urmare, instanța de apel a stabilit că, limita maximă va constitui **3** ani și **1** lună închisoare, iar limita minimă va coborî până la **3** luni închisoare, repetând astfel, erorile de drept comise de prima instanță.

În acest sens, instanța de recurs a notat că în situația în care a exclus circumstanțele agravante: *caracteristica negativă, comiterea faptei în stare de ebrietate, comiterea faptei prin orice formă de participare*, dar a stabilit noile limite ale pedepsei de la **3** luni la **3** ani și **1** lună închisoare, a provocat o neclaritate în abordarea criteriilor de individualizare a pedepsei aplicate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal.

Totodată, o soluție neclară și divergentă din dispozitivă: „*restul pedepsei de 1 an și 7 luni se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani*”, instanța de recurs a notificat-o ca fiind fără suport legal. Or, dispoziția art. 90¹ Cod penal, nu prevede aplicarea unui termen concret de probațiune în raport cu restul pedepsei care se suspendă

con condiționat. Mai mult - pentru o perioadă de probațiune mai mare decât pedeapsa rămasă după cea executată în penitenciar.

La fel, nu a coroborat și argumentat soluționarea acțiunii civile și încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate *Ursachi Tatiana* a prejudiciului material în sumă de **9971** lei, cât și cu faptul că partea vătămată nu a atacat în genere sentința, iar procurorul, în apelul declarat, nu a contestat sentința și în latura civilă.

A mai notat că, concluzia sumară a instanței de apel că: *”începând cu data de 07.02.2020, când în privința lui Godoroja I. a fost pronunțată sentința de condamnare cu închisoare, acesta nu mai poate fi considerat ca fiind deținut în stare de arest preventiv și respectiv nu mai poate solicita reducerea pedepsei în baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală. Ori, inculpatul este în drept să depună în instanța de judecată competentă o plângere în temeiul art. 473² alin. (1) Cod procedură penală”,* aceasta contravine prevederilor art. art. 65 alin. (3), pct. 1), 466, 385 alin. (4) și (5), 473²- 473⁴ , Cod de procedură penală, conform căror, în cazul constatării încălcării drepturilor inculpatului privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări.

Prin urmare, a constatat instanța de recurs că, această competență se referă și la instanța de apel, în cadrul căreia, la faza judecării apelului declarat împotriva sentinței, inculpatul nu are statut de condamnat.

Mai mult decât atât, a remarcat că, indicația sumară din dispozitivul deciziei instanței de apel, că: *”Termenul de executare a pedepsei cu închisoare pentru inculpatul Godoroja Ion de calculat din data pronunțării prezentei decizii, cu includerea în termenul de pedeapsă, perioada aflării în stare de reținere și arest preventiv de la 11.01.2020 până la 07.02.2020 și perioada executată a pedepsei cu închisoarea de la 07.02.2020 până în prezent”,* a fost expus neclar, deoarece nu a fost coroborată, sub nici o formă, cu cea din sentință, că: *”Se constată că Godoroja Ion a fost deținut în Penitenciarul nr. 17 Rezina pe o perioadă continuă, de la 11.01.2020 până la 07.02.2020, în total 27 de zile, în condiții contrare prevederilor art. 3 din CEDO. În conformitate art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, ce reduce pedeapsa pentru Godoroja Ion pentru perioada de 27 zile, prin calcularea a 2 zile de închisoare pentru 1 zi de arest preventiv, în care s- a aflat în detenție în Penitenciarul nr. 17 Rezina în calitate de prevenit, în condiții contrare prevederilor art. 3 din CEDO, adică cu 54 zile”.*

A conchis instanța de recurs că, împrejurările expuse, atestă în mod lucid că instanțele de fond nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat *hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, și că recursul ordinar este întemeiat.*

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2022, cu fost respinse ca nefondate, apelul procurorului în Procuratura r-lui Orhei, *Burlacu Victoria* și apelul avocatului *Șteliman*

Serghei în numele inculpatului Godoroja Ion, cu menținerea fără modificări a sentinței, în privința inculpatului Godoroja Ion.

A dispus ca termenul executării pedepsei a lui *Godoroja Ion*, urma a fi calculat din 23 februarie 2022, cu includerea în termenul pedepsei, a termenului reținerii și deținerii lui în stare de arest preventiv, de la 11 ianuarie 2020 până la 07 februarie 2020 și din 07 februarie 2020 pînă la 23 februarie 2022.

7.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a statuat că, analizând în ansamblu probele cauzei penale prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a concluzionat despre existența în acțiunile inculpatului *Godoroja Ion* a indicilor infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2), lit. b) și f) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească efectuându-se cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța de apel a conchis că, învinuirea adusă inculpatului Godoroja Ion este întemeiată. acțiunile acestuia fiind just încadrate în baza art. 187 alin. (2), lit. b) și f) Cod penal după indicii calificativi: *"sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane și cu cauzarea de daune în proporții considerabile"*.

De asemenea, a relatat că, prima instanță a argumentat deplin poziția adoptată, atât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, cât și din punct de vedere a prevederilor legale.

La fel, a reținut că, sentința a fost contestată de către acuzatorul de stat și de către partea apărării doar în partea individualizării pedepsei, însă ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

La individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 din Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

De asemenea, instanța de apel a indicat că, prima instanță a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

În cele din urmă, instanța de apel a relatat că în conformitate cu art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă în privința inculpatului Godoroja Ion, prima instanță a reținut, căința sinceră și că nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru, și comiterea infracțiunii imputate la vârsta de 18 ani.

Drept circumstanță atenuantă, nu a putut reține recunoașterea vinovăției de către inculpat, or judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel în acest caz pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului urmează a fi stabilită în conformitate cu art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a reiterat că, prima instanță a omis că circumstanțele agravante în comiterea faptei în stare de ebrietate și prin orice formă de participatie, nu au fost stabilite și imputate inculpatului prin rechizitoriu, ultima fiind contrară și prevederilor art. 77 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că, circumstanțele cauzei nu duc la anularea sentinței, or, sentința instanței primei instanțe cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar raționamentele pe care prima instanță le-a expus în partea descriptivă a sentinței, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 din CEDO pe care instanța de apel le însușește.

A notat instanța de apel că, potrivit art. 187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, infracțiunea dată, se pedepsește cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale.

În speță, a constatat că Godoroja Ion, a comis infracțiunea imputată la vârsta de 18 ani, și respectiv în cazul acestuia, sunt aplicabile prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal.

Astfel, a conchis instanța de apel că, prima instanță, corect a constatat că noile limite a pedepsei sub formă de închisoare, prin aplicarea prevederilor art. 70 alin.(3¹) Cod penal, prin reducerea maximului pedepsei, cu o treime, la art. 187 alin. (2) Cod penal, constituie de la 3 luni (în condițiile art. 70 alin. (2) Cod penal), până la 4 ani și 8 luni, reieșind din faptul că, noua limită maximă coboară sub limita minimă prevăzută.

Mai mult, a constatat că, în condițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, se stabilește noua limită minimă și maximă de pedeapsă, stabilită la art. 187 alin. (2) Cod penal, coroborată cu art. 70 alin. (3¹) Cod penal, prin reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă minime și maxime sub formă de închisoare, adică, închisoare de la 3 luni (în condițiile art. 70 alin. (2) Cod penal, până la 3 ani 1 lună și 10 zile.

Conducându-se de scopurile pedepsei penale, consfințite de art. 61 alin.(2) Cod penal, reieșind din personalitatea inculpatului Godoroja Ion, care la locul de trai se caracterizează negativ, anterior a fost judecat pentru infracțiuni similare, a comis infracțiunea în stare de ebrietate și prin participatie, nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru, reieșind din caracterul infracțiunii imputate prevăzute la art. 187 alin.(2) Cod penal, care potrivit prevederilor art. 16 alin.(4) Cod penal, se clasifică ca gravă, precum și din limite pedepsei cu închisoare stabilite la 187 alin.(2) Cod penal, în coroborare cu art. 70 alin. (3¹) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe, că în privința inculpatului Godoroja Ion, urmează ai fi stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1

an și 5 luni, fără amendă, care, potrivit art. 72 alin.(3) Cod penal, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Cât privește stabilirea pedepsei complementare, *amenda*, instanța de apel, a preluat concluzia primei instanțe, or, având în vedere situația financiară a inculpatului Godoroja Ion, luând în considerație că acesta nu este angajat în câmpul muncii, nu are vreo ocupație utilă și nu dispune de careva venituri stabile, consideră necesar de a nu aplica în privința inculpatului Godoroja Ion pedeapsa complementară, *amenda*.

Instanța de apel, a mai relevat că, termenul de executare a pedepsei stabilite lui Godoroja Ion prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 30.09.2019, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, urmează a fi prestată în timp de cel mult 18 luni, timp care se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, iar, reieșind din faptul că, instanța de judecată, a adoptat soluția aplicării față de inculpatul Godoroja Ion, a pedepsei sub formă de închisoare cu executare pe un termen - **1** an și **5** luni, astfel, s-a considerat oportună și necesară *cumularea acestor pedepse, prin înlocuirea pedepsei penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității* stabilite prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 30.09.2019, în privința lui Godoroja Ion, *cu pedeapsa închisorii*.

Subsecvent, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță corect a ajuns la concluzia că, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore, stabilite prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 30.09.2019, în privința lui Godoroja Ion, urmează a fi înlocuită cu închisoare, pe un termen de 40 (patruzeci) zile (*calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității*), în condițiile art. 87 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a considerat că, prima instanță, corect a conchis că potrivit prevederilor art. 85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, prin cumul parțial de pedepse, a adăugat parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință, de **1** an și **5** luni închisoare, partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 30.09.2019, și înlocuită în condițiile art. 67 alin. (3) și art. 87 alin. (1) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 40 (patruzeci) zile, și s-a stabilit inculpatului Godoroja Ion, o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de **1** (un) an și **6** (șase) luni, fără amendă, care conform art. 72 alin. (3) Cod penal, aceasta urmează să fie executată în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de apel nu a reținut solicitarea părții apărării privind aplicarea art. 90 sau după caz 90¹ Cod penal, or, inculpatul Godoroja Ion, la locul de trai se caracterizează negativ, este predispus la comiterea infracțiunilor, este acuzat de comiterea unei infracțiuni contra patrimoniului, care potrivit prevederilor art. 16 Cod penal, este gravă.

La fel, instanța de apel a respins solicitarea părții apărării referitor la constatarea faptului detenției inculpatului în condiții contrare cerințelor art. 3 al CEDO și după 07.02.2020, până la data pronunțării deciziei instanței de apel în modul prevăzut de art. 385 alin. (5) Cod procedură penală, reducându-i termenul pedepsei, prin calcularea unei zile de

detenție ca două zile de închisoare, or, în cererea părții apărării nu s-a invocat anume la care proceduri specifice s-a referit, care au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției inculpatului Godoroja Ion și a atins pragul de severitate contrar art. 3 CEDO.

Astfel, instanța de apel a conchis că, pedeapsa stabilită inculpatului este legală și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, iar apelul procurorului și apelul părții apărării sunt nefondate și urmează a fi respinse.

8. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Plîngău Alexandru*, în temeiul art. 427 alin. (1), pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care solicită casarea deciziei din 23 februarie 2022, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

8.1. În motivarea recursului ordinar, invocă că, la stabilirea pedepsei în privința inculpatului *Godoroja Ion*, în vederea corectării, reeducării ultimului, instanțele de fond au aplicat și menținut o pedeapsa prea blândă în coraport cu personalitatea inculpatului și gravitatea faptei săvârșite.

Având în susținere prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, acuzatorul de stat indică, că la stabilirea termenului pedepsei inculpatului Godoroja Ion, instanța de apel nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Recurentul consideră că, instanța de apel, eronat i-a menținut inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **1** an și **5** luni, fără amendă, iar conform art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumulul parțial de pedepse, i-a stabilit ultimului pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de **1** an și **6** luni, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Or, această pedeapsă nu este proporțională cu gravitatea faptei comise, cu personalitatea inculpatului, precum și infracțiunile comise de către inculpat, ultimul caracterizându-se negativ, a comis o infracțiune gravă, nu a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune, anterior fiind condamnat prin sentințele Judecătoriei *Orhei sediul Central* din:

- 15.01.2018, în baza art. 287 alin. (2), Cod penal la - 1 an închisoare, conform art. 90 Cod penal a fost suspendată executarea pedepsei pe un termen de probă de - 1 an;

- 30.09.2019, în baza art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal la - 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității;

- 11.06.2019, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. b), c) Cod penal, fiind totodată dispus " încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților (art. 109 Cod penal).

Consideră că, săvârșirea de noi infracțiuni s-a transformat într-o îndeletnicire sistematică pentru inculpat, iar pedepsele non-privative de

libertate care au fost aplicate anterior, nu au realizat scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, de corijare a inculpatului.

Totodată, invocă că motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii, precum și instanța de apel nu s-a expus aspra tuturor motivelor invocate în apel, emițând o soluție contradictorie.

Susține că, instanța de apel nu a ținut cont de Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din **17.11.2020**, prin care a fost remisă cauza la o nouă rejudecare, în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată, deoarece au admis un șir de erori de drept, care urmau a fi corectate în cadrul rejudecării cauzei în apel, fapt care - nu a fost realizat.

Prima instanță cât și instanța de apel în motivarea soluției au dispus aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal în coroborare cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, noi limite a pedepsei cu închisoarea de la *3 luni până la 3 ani și 1 lună*.

Efectuând calculul pedepsei cu închisoarea pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal, cu aplicarea art. 70 alin. (3¹) Cod penal în coroborare cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a dedus că limitele pedepsei cu închisoarea care ar putea fi aplicate inculpatului ar constitui de la *1 an și 1 lună și 10 zile până la 3 ani și 1 lună*.

Instanțele de fond în motivarea soluțiilor, au dispus că limita minimală a pedepsei care poate fi aplicată inculpatului constituie 3 luni, ceea ce este o eroare de drept. Or, pedeapsa de 3 luni, este o pedeapsă sub limita minimă legală.

Susține că, o altă eroare, admisă de instanța de apel este că nu a corectat și nu a intervenit în sentința primei instanțe, referitor la includerea agravantelor "comiterea faptei în stare de ebrietate" și "prin orice formă de participatie", care nu au fost incluse în rechizitoriu, specificând în decizie doar că aceste circumstanțe nu duc la casarea sentinței primei instanțe, deși o consideră contrar prevederilor art. 77 alin. (2) Cod penal. Soluția instanței de apel fiind una contradictorie.

9. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că, acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Colegiul penal lărgit notează că potrivit art.435 alin.(1), pct.2), lit. c) Cod de procedură penală, *judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și cu dispunerea rejudecării de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs*.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat de către acuzatorul de stat, se atestă că acesta a indicat drept temei pentru declararea recursului

prevederile art.427 alin.(1),pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia „hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, 6) inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, 10) în cazurile când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”.

Potrivit recursului se constată că, partea acuzării este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică decizia instanței de apel prin care a fost menținută sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei penale.

Contrar dispozițiilor legislației procesual penale vizate, instanța de apel, în decizia sa nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului în susținerea cerințelor privind casarea hotărârii primei instanțe, expuse în pct. **3.1** al prezentei decizii.

Colegiul penal lărgit atestă că, decizia instanței de apel trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Obligarea instanței să-și motiveze hotărârea pe cauzele penale rezultă din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană. Acest fapt presupune relevarea considerentelor și temeiurilor asupra concluziilor formate în rezultatul verificării hotărârii atacate, în raport cu motivele invocate de apelanți și cu temeiurile pentru apel prevăzute de Lege.

Astfel, instanța de apel avea obligația ca, în mod precis și explicit, prin argumente relevante și suficiente, să ofere un răspuns detaliat la fiecare motiv invocat.

De asemenea, Colegiul penal lărgit menționează că, în conformitate cu prevederile art. 436 Cod de procedură penală, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului ordinar (ca în prezenta speță).

Colegiul penal lărgit, constată că, aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, au fost cu desăvârșire ignorate la rejudecarea cauzei. În cazul dat, se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile nominalizate supra și din atare considerente, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată parțial în latura penală în partea individualizării pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În acest sens, Colegiul penal lărgit consideră că, instanța de apel nu a motivat complet și obiectiv soluția de individualizare a pedepsei penale a primei instanțe. Astfel, ajungând la o concluzie eronată în ce privește menținerea sentinței, întrucât în speță, instanța de apel nu a efectuat o analiză amplă și completă a personalității inculpatului și a sancțiunii limitelor de pedeapsă în care a fost recunoscut vinovat – art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal.

Colegiul penal lărgit, reține că, instanțele de fond, nu au ținut cont de statuările deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 noiembrie 2020, și repetat au admis încălcările normelor prevăzute la art. 427 alin. (1), pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

Astfel, în partea descriptivă a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 noiembrie 2020 (pct. 6 din prezenta decizie), s-a indicat că, *potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței (pct. 1., 2. din decizie), prima instanță nu și-a argumentat în drept concluzia că, noua limită minimă a pedepsei care urmează a fi aplicată inculpatului este cea de 3 luni închisoare, în consecință viciind și soluția privind aplicarea pedepsei în baza art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal de 1 an și 5 luni închisoare, cât și în temeiul art. 85 Cod penal de 1 an și 6 luni închisoare.*

Totodată, instanța de recurs ordinar a constatat și faptul că sancțiunea art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal prevede pedeapsa închisorii de la 5 la 7 ani. Respectiv, reducerea consecutivă a limitei pedepsei maxime cu 1/3, inițial în temeiul art. 70 alin. (3¹), apoi în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, denotă că minimul și maximul pedepsei constituie - 3 ani și 1 lună închisoare. Or, acest termen deja este sub limita minimă prevăzută de sancțiunea respectivă, adică de 5 ani închisoare.

La fel, a mai notat instanța de recurs că, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de Lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, fiind aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale, or, a indicat eronat *circumstanțele agravante - comiterea faptei în stare de ebrietate și prin orice formă de participatie*, circumstanțe care nu au fost stabilite și imputate inculpatului prin rechizitoriu, ultima fiind contrară prevederilor art. 77 alin. (2) Cod penal.

În continuare, lecturând materialele cauzei și analizând conținutul deciziei instanței de apel din 23 februarie 2022, Colegiul penal lărgit atestă că, la o nouă rejudecare, instanța de apel a menținut fără modificări sentința în privința inculpatului *Godoroja Ion*, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal, aceasta, fără a ține cont de indicațiile instanței de recurs, care a constatat faptul vicierii sentinței în partea stabilirii pedepsei.

Or, instanța de apel repetat nu și-a argumentat în drept concluzia că, noua limită minimă a pedepsei care urmează a fi aplicată inculpatului este cea de 3 luni închisoare, în consecință a permis stabilirea pedepsei în baza art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal - 1 an și 5 luni închisoare și potrivit art. 85 Cod penal - 1 an și 6 luni închisoare.

Referitor la motivarea primei instanțe prin care, a reținut ca circumstanțele agravante, comiterea faptei în stare de ebrietate și prin orice formă de participatie, care nu au fost stabilite și imputate inculpatului prin rechizitoriu, ultima fiind contrară și prevederilor art. 77 alin. (2) Cod penal, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel a lăsat fără apreciere circumstanțele date, indicând într-o manieră vagă și disproporționată doar că: *"(...) această circumstanță nu duce la anularea sentinței instanței de fond, or, sentința instanței de fond cu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția"*, atestă evident că, hotărârea prin care ar fi trebuit să prejudece prezenta cauză penală, a căpătat într-un final forma unui act, emis cu încălcarea prevederilor art. art. 417 - 418 Cod de procedură penală.

În continuare, Colegiul penal lărgit întru evitarea neconcordanțelor dintre fapta reținută spre judecare și soluțiile juridice atestate la speță, consideră oportun de a indica repetat că, inculpatului *Godoroja Ion*, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal, în temeiul prevederilor art. art. 70 alin. (3¹) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, urmau a fi stabilite, minimul și maximul pedepsei care urmează a fi aplicată inculpatului.

Astfel, întru calcularea justă a limitelor pedepsei urmează a se ține cont de următoarele prevederi:

- art. 70 alin. (3¹) Cod penal, care, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În speță sancțiunea art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal prevede pedeapsa închisorii de la **5** la **7** ani, astfel se stabilește o altă limită cu reducerea pedepsei - 1/3, calculându-se din maximul pedepsei de - 7 ani și respectiv va constitui - 4 ani și 8 luni;

- art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care prevede că, dacă judecata se face pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul beneficiază de reducerea cu o 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de Lege. Astfel, reducerea cu o 1/3 se va face din 4 ani și 8 luni și respectiv va constitui pedeapsa **minimă și maximă - 3 ani, 1 lună și 10 zile închisoare**.

Reieșind din faptul că situația faptică la momentul rejudecării cauzei, instanța de apel a neglijat indicațiile specificate de către instanța de recurs, nu a motivat temeiurile pe care se întemeiază soluția adoptată, menținând sentința primei instanțe cu aceiași motivare insuficientă, fără a se ține cont de concluziile expuse la pct. 6 din decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 noiembrie 2020 (f.d.117- 130, vol. II).

În acest context, Colegiul penal lărgit constată erorile de drept ale prevederilor legale referitoare la chestiunile nominalizate supra și din atare considerente conchide că, în prezenta speță și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs invocat de către partea acuzării, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu remiterea cauzei repetate la rejudecare în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

10. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1), pct. 2), lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, *Plîngău Alexandru*.

Se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2022, în cauza penală în privința lui **Godoroja Ion XXXXX**, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest decizia contestată, se menține.
Decizia nu se supune căilor de atac.
Decizia motivată pronunțată la 08 februarie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena